

De lyra...

Het instrument stond jaren in een kast op de zolder van het OC, misschien lang geleden aangeschaft voor een uitvoering van de Deutsch Meister Regimentsmars, wie zal het zeggen.

Dirigenten hebben vaak specifieke wensen als het gaat om aankleding van de klankkleur van bepaalde muziek.

De lyra is een hoog klinkend instrument een soort draagbare xylofoon, ooit aangeschaft en daarna nooit meer gebruikt.

Er bevinden zich wel meer dingen op de zolder van het OC met een raadselachtig verleden waarvan we nu niet meer weten hoe ze er zijn gekomen of waarom ze zijn aangeschaft.

Maar zoals in ieders leven, ook in dat van de lyra, komt er een moment dat je wordt opgemerkt. In dit geval door iemand die nog niet zo lang geleden op een maandagavond na de repetitie plaats neemt aan de bar.

Hij stelt zich voor als Wim uit Kerkrade, hij spreekt vloeiend Kerkraads en woont sinds kort in Bingelrade.

Hij heeft van 'hore zegge' dat de Harmonie van Bingelrade in het bezit is van een lyra.

"En is hij daarom in Bingelrade komen wonen", je weet maar nooit.

Je hebt van die mensen die reizen de hele wereld af op zoek naar een bepaalde jeugdherinnering; een dorpsharmonie met "schellebomen" of het karretje met de dikke trom.

Zo ook deze man; zou hij werkelijk op zoek zijn naar de geschetste jeugdherinnering. Dit doet mij denken aan een conference van Toon Hermans met de act van de dorpsharmonie. . . Wim wilde het instrument kopen, "das komt nicht im Frage" volgens de beheerder van ons instrumentarium.

"Je kunt lid worden van de Harmonie en dan mag je er op spelen".

Dit laatste had Wim er voor over, de mensen aan de bar hadden niet kunnen bevroeden dat een jaar later de lyra deel uitmaakt van onze carnavalsbezetting, blinkend en wel want vuil was ze, onze Lyra. Wim beweert dat hij wei' drie uur heeft gepoetst om het instrument schoon te Krijgen.

Wie weet, misschien weet Jacques een concertstuk te vinden waar de lyra een partij heeft zodat hij een keer tijdens een concert kan meespelen.

Cor Geilen

